

PRIMORSKI DNEVNIK
je začel izhajati v Trstu
13. maja 1945, njegov
predhodnik PARTIZANSKI
DNEVNIK pa 26. novem-
bra 1943 v vasi Zakriž nad
Cerknim, razmnožen na
ciklostil. Od 5. do 17. se-
ptembra 1944 se je tiskal
v tiskarni »Doberdob«
v Govcu pri Gorenji Trebu-
ši, od 18. septembra 1944
do 1. maja 1945 v tiskarni
»Slovenija« pod Vojskim
pri Idriji, do 8. maja 1945
pa v osvobojenem Trstu,
kjer je izšla zadnja števil-
ka. Bil je edini tiskani par-
tizanski DNEVNIK v za-
sužnji Evropi.

primorski dnevnik

TRST
Ul. Montecchi 6 - PP 559
Tel. (040) 7796-600
Tlx 460894 PD I
Fax 040/772418

GORICA
Drevored 24 maggio 1
Tel. (0481) 533382 - 85723

CEAD
Ul. Ristori 28
Tel. (0432) 731190

Poština plačana v gotovini
Abb. postale 1 gruppo

Cena 1.000 lir - Leto XLV. št. 204 (13.435)

Trst, petek, 1. septembra 1989

Zanj so se odločno zavzeli vsi strankini liderji

De Mita preklical svoj odstop V vrstah KD spet vlada sloga

Forlani in predsednik vsedžavnega sveta si bosta delila odgovornosti pri vodenju stranke - Na pridobljeno enotnost pa še pada Craxijeva senca

De Mita pozorno posluša Forlanijevo repliko

(AP)

RIM — De Miti je tudi tokrat uspelo presenetiti, in to dvakrat. Popoldanska napoved, da bo odstopil, je bilo prvo presenečenje, ki pa ga je večina KD sprejela brez večjega prepričanja. Zlasti Forlani je malo verjel, da bo vsedržavni svet kar čez noč ostal brez predsednika, enotnost stranke, na katero zavzeto prisega, pa bi šla tako po zlu. Drugič pa je De Mita presenetil, ko je po Forlanijevi repliki napovedal, da z odstopom ni mislil resno in da se namerava še naprej truditi za ohranitev enotnosti v stranki. Njegovi »nasprotniki«
sedaj pravijo, da je pač čakal, kako bo strankin tajnik reagiral na popoldansko grožnjo.

Tridnevni bojevito nastrojen vsedržavni svet KD se je tako zaključil na najboljši način. Vsi liderji so v popoldanskih posegih povabili glavnega protagonista (De Mito) naj ne bo prenačljivi z napovedmi o odstopu, zlasti goreč pa je bil Andreotti, ki je poudaril, da so govorice o nekakšnih tajnih pogodbah med Forlanijem in Craxijem le votla natočevanja. Morda to tudi so, vendar Forlani ni nikoli demantiral vesti, da se je v dneh kongresa PSI sestel s Craxijem in se dogovoril o oblikah sestave nove »post De Mitove«
vlade. V včerajšnji repliki se je tem natočevanjem spet izmikal, vendar je od De Mite zahteval soodgovornost pri vodenju stranke, ki ne plava ravno v mirnih vodah. Forlani pa je tudi prepričan, da bo De Mitovo sodelovanje odsej iskreno in prijateljsko, o morebitnih spremembah v odnosih s PSI pa ni govoril.

Strankina levica bo torej sestavni del večine in KD ne bo imelo problemov z notranjo opozicijo. Pač pa jo sedaj čaka težka naloga, in sicer uresničevanje vladnega načrta, ki bi pa bilo z razkolom v stranki veliko težje.

Težko iskanje enotnih stališč

V Beogradu začetek 9. vrha neuvrščenih

BEOGRAD — Včeraj je bilo prvo, še ne povsem uradno, zasedanje neuvrščenih v prenovljenih prostorih Centra Sava, v novih luksuznih hotelih in drugih prostorih izgrajenih z rekordno brzi. Beograd je »pošminkan«, nekoliko so ga počistili, v trgovinah je blaga na pretek in to tudi onega, ki je predtem že izginil s trgovskih polic.

V konferenčnih dvoranah pa se je pričela uradna bitka okrog osnovnih spornih vprašanj, katera bodo razvzemala delegate 102 držav članic v prihodnjih dneh in zaradi katerih že sedaj kaže, da bodo prisiljeni zasedanje podaljšati za en dan, tako da naj bi se končalo šele v četrtek in ne v sredo.

Včeraj so se dogovorili, da bodo kot 102. državo sprejeli še Venezuelo. Nikaragva pa je uradno predlagala, da je pripravljena gostiti naslednje zasedanje na vrhu 1992. leta v Managui. O dokumentih in dnevnem redu pa na sestankih z novinarji glasnik jugoslovanskega zunanjega ministrstva Ivo Vajgl ni povedal niti besedice. Bil je zelo kratkobeseden in je samo še dodal, da so se dogovorili za predsedujoče posameznih komisij in da bodo danes in jutri zasedali zunanji ministri, ki bodo obravnavali besedilo poročil in dnevnih redov.

Prav tu pa so osnovna sporna vprašanja. Jugoslavija je izdelala

zelo kratka, jasna in moderna besedila. Predvsem se je otrsela prazne retorike, temveč je pragmatično obravnavala konkretna vprašanja. To je reformistična politika, ki naj neuvrščene ponovno uvedlavi kot posredovalce, verodostojne in upoštevanja vredne posrednike in ustvarjalce novih svetovnih odnosov. Zato pa so na dnevnem redu poleg perečih spornih političnih vprašanj in raznih žarišč mednarodnih spopadov predvsem gospodarska vprašanja, dolžniška kriza, mednarodne izmenjave in kot povsem novi tematici tudi ekologija in še zlasti pomembno vprašanje človekovih pravic. O vsem tem na prejšnjih zasedenjih ni bilo niti govora.

Jugoslovanska diplomacija in še posebej izredno agilni in spretni zunanji minister Budimir Lončar so pred zasedanjem stkali gosto in zapleteno mrežo kontaktov, dvostranskih razgovorov, iz katerih pa izhajajo, da gre za dve ostro ločeni stališč.

Že omenjeno jugoslovansko, reformistično, pragmatično in zato v novih pogojih svetovnih odnosov učinkovito stališče, drugo stališče pa predvsem zagovarja Kuba, kateri pa so se še pridružili Severna Koreja, Vietnam, Libija in glede nekaterih vprašanj menda celo INADALJEVANJE NA 2. STRANI

50 let od začetka vojne

MARKO WALTRITSCH

Na današnji dan leta 1939, v zgodnjih jutranjih urah, so Hitlerjeve čete podrlje obmejne znake in z vseh strani vdrlje na ozemlje Poljske. Pričela se je druga svetovna vojna. Sodobno opremljene in modernizirane nemške edinice so v nekaj tednih premagale klasično opremljeno poljsko armado, v kateri so prevladovali konjeniški regimenti. S konji in paradnimi sulicami se ni bilo moč upreti Guderianovim tankom, ki so drvelji proti Varšavi in proti demarkacijski črti do katere bi prišle sovjetske čete. Dva tedna kasneje so tudi čete Rdeče armade podrlje obmejne znake, zasedle njim dodeljeno ozemlje in se v Brest Litovsku srečale z nacističnimi edinicami.

Dva dni kasneje, 3. septembra, sta Velika Britanija in Francija, v znak solidarnosti s Poljsko, napovedali vojno Nemčiji. Dve zahodni velesili sta namreč v zadnjih dneh avgusta obljubili, da bosta branili poljsko suverenost. S tem sta se Velika Britanija in Francija hoteli otesti madeža iz leta 1938, ko sta v Münchnu klonili pred Hitlerjevimi apetiti. Takrat je bil Hitler že priključil Avstrijo, hotel je, in tudi dobil, Sudete, obmejne kraje na Češkoslovaškem, kjer so prebivalci bili nemške narodnosti.

Po tolikih kapitulacijah so Angleži in Francozi morali pokazati nekaj poguma in Hitlerju pokazati zobe. Njihova vojaška taktika pa ni bila napadna. To so Francozi pokazali že s tem, da so zgradili Maginotovo obrambno linijo. Da jim ta ni pomagala, je postalo jasno že nekaj mesecev kasneje, ko so jo Nemci enostavno obkolili s tem, da so šli skozi Belgijo in v trdnjavah zbrane vojske enostavno ujeli.

Na vzhodu pa je Hitler imel proste roke. Potem ko se je v marcu 1939 končala s Francovo zmago španska državljanska vojna, potem ko je v avgustu razkosal Češkoslovaško, je s Stalinom sklenil sramotni pakt o razdelitvi Poljske in o določitvi interesnih sfer na vzhodu Evrope. Stalin se je hotel izogniti spopadu, ker je takrat imel notranje probleme. Ocirski kader Rdeče armade je bil zdesetkan. Generali in navadni poročniki so bili

NADALJEVANJE NA 2. STRANI

Skoraj ob isti uri se je prebivalstvo poslovilo od žrtev Na štadionu v Palermu se je zrušilo drugih sedem stebrov

PALERMO — Groza in zaprepačenost zaradi nesreče na gradbišču štadiona se še nista podela, ko je mesto pretresla nova vest. Na istem gradbišču, ki je bilo k sreči včeraj prazno, saj so ga preiskovalci zaprli, se je zrušilo drugih sedem jeklenih podpornih stebrov. Potek nesreče je na las podoben predvčerajšnjji, v kateri so umrli štirje delavci, eden pa je zaradi poškodb še v globoki nezavesti, vendar obstaja upanje, da bo preživel.

Preiskave se mrzlično nadaljujejo, namestnik državnega pravdnika pa tudi včeraj ni izključil nobene možnosti. Dejal je, da bo treba do potankosti preveriti vse okoliščine, ki so privedle do tragedije in do ponovnega rušenja. Edino možnost, ki so jo vsaj začasno umaknili je, da je prvo nesrečo nehote povzročil napačen manever žerjavanja. Delavec na žerjavu je namreč pojasnil, da se jeklenih struktur sploh ni dotaknil. Ostaja torej še možnost površno izdelanega načrta, ki bi lahko temeljil na zgrešenih izračunih, nekateri delavci pa so govorili o rahlih a stalnih tresljajih, ki so jih zaznali zadnje dni, kriv bi lahko bil slab gradbeni material, prav tako pa se vse bolj vsiljuje slutnja, da gre za sabotažo.

Včeraj je bil v mestu slovesen pogreb štirih žrtev (na sliki AP). Prihodnje nogometne tekme se bodo v znak žalovanja začele z enominutnim molkom, sindikat in prebivalstvo Palerma pa vse glasneje zahtevata pojasnila. Svetovno nogometno prvenstvo pa se medtem že močno oddaljuje od Palerma.

V Varšavi kličejo k življenju brez vojne

VARŠAVA — Vojne nočemo nikoli več. Z velikimi črkami, pod impozantnimi večbarvnimi panoji, na katerih izstopajo simboli miru ter beseda »mir«
napisana v neštetihi jezikih, so v Varšavi oznanili, da bo spomin na 50. obletnico pričetka druge svetovne vojne potekel v znamenju mirne bodočnosti, ne pa ob togem obujanju spominov na minulo tragedijo.

Varšavska mestna uprava se je torej odločila za proslavljanje v naprednem duhu, s pogledom uprtim v bodočnost, in je zato sklicala mednarodno srečanje zastopnikov svetovnih veroizpovedi. V Varšavi bo prisotnih 200 vrhovnih predstavnikov prav tolikih veroizpovedi, vendar z eno bolečo izjemo.

Zasedanja se ne bo udeležil poljski glavni rabin Pinchas Menachem Joskowicz, ki se je odločil za tako skrajni korak potem, ko je prisluhnil sobotni homiliji primasa Glempa.

Poglavar poljske cerkve je v Českoslovaški svojevrstno tolmačil vlogo

poljskih Židov ob izbruhu druge svetovne vojne in namignil, da so bili tudi Židje sami krivi tega, da se je na Poljskem razvil protisemitizem. Glempove besede so v odločnem nasprotju s sporočilom papeža Janeza Pavla II, in spravljajo v čudno luč poljske katoličane prav v trenutku, ko se svet spominja vojne, ki je še posebno globoko prizadela Žide.

S primasom Glempom, ki se vsekar brani rekoč, da so ljudje slabo interpretirali njegovo misel, je precej nerodno potegnul Lech Walesa. Voditelj Solidarnosti je namreč izjavil, da je čistokrtni katoličan, ki se ne bo nikoli odrekel svojemu verskemu prepričanju, da pa ima veliko spoštovanja do Židov. Škoda, da je svojo misel zaključil z ugotovitvijo, ki res ni v slogu s spominskimi proslavami: »V moji družini že pet generacij ni niti kapljice židovske krvi.«

Na sliki: svečanosti v Gdansku

Speča deklica na Mužcih snubi mlade raziskovalce

Speče deklice na Mužcih še niso predramili, čeprav stikajo po hišah in barakah, po travnikih in njivah, po kamenu in spomnih, včasih razposajeni, včasih mladostno zagnani. Ob prvih sončnih žarkih izza grebena se za trenutek zazdi, da so se ji usta razprla v rahel nasme. Legenda pravi, da se bo nekdanj zbudila in da bo tedaj potres. A deklica spi nemoteno, čeprav je v Reziji potres že bil in je v dolini pod Kaninom porušil še marsikaj poleg hiš. Ljudje so odpravili ruševine in obnovili zidove, skratka skrili so brazgotine, ki od časa do časa še zaskelijo kot odprta rana. Z Rozajansko dolino je bila radodarna samo narava: lepa je ta dolina z bogatim izročilom, a skopa. In prav s to lepoto in skopostjo se ukvarjajo v zadnjih dveh tednih mladi raziskovalci, ki so si izbrali za svoj letošnji Tabor Rezijo.

Tabor mladih raziskovalcev pravzaprav ni nobena novost: Taboru v Barkovljah leta 1981 so kronološko sledili Doberdob, Špeter, Breg, Sovodnje, Kanalska dolina, Devin in Brda. V vseh teh letih so se množili člani Društva mladih raziskovalcev in istočasno bogatile njihove izkušnje. Zamišljal Odseka za zgodovino pri NSK, Društva naravoslovcev in tehnikov ter Slovenskega raziskovalnega inštituta se je razrasla v eno med najzanimivejšimi pobudami na mladinskem področju. Letošnjega tabora v Reziji se je udeležilo 42 mladincev, ki ob sodelovanju 18 mentorjev in organizatorjev z neobičajnim navdušenjem spoznavajo Rezijo in njene značilnosti, Rezijane in njihove probleme. Nad skupino skrbno in »očetovsko« bdi Milan Pahor.

Raziskovalno delo je - kot že v preteklih letih - razdeljeno po skupinah, ki jih sestavlja do deset mladih ljudi, mentor in njegov pomočnik (običajno starejši član Društva). Letos je v resnici nastadala arheološka skupina, ki jo vodi Drago Svoljšak (sodelavec Narodnega muzeja v Ljubljani) ob pomoči Igorja Pahorja. Skupina se sicer trudi, lahko bi celo rekli da »trenira raziskovanje«, a si kakih rezultatov skoraj ne more obetati.

Zato pa je srečnejša etnološka skupina, ki jo vodi Mojca Ravnik (z Inštitu

tuta za slovensko narodopisje pri SAZU) s sodelovanjem »starega« raziskovalca Andreja Furlana (za seboj ima že osem taborov) in univerzitetne študentke Brine Čehovin. Rezija kot »biser slovenske folklorne« je s svojim bogatim izročilom od vedno bila prava poslastica za najvidnejše slovenske in tuje raziskovalce, kaj šele za skupino mladih dijakov, med katerimi so mnogi prvič obiskali ta skrajni rob slovenskega etničnega ozemlja. Skupina se je v prvih dneh ukvarjala s pustnimi nošami »ta bilimi«, najzanimivejše »odkrite« na področju materialne kulture pa je sirarna na planini Ta na Brdu z orodjem in predmeti, ki spadajo k temu delu. V Pod lazu na Bili je ekipa obiskala tudi »moštarno«, kjer izdelujejo mošt ali sidro. Seveda se zanimajo tudi za stavbarstvo, ki ponuja

nekaj biserov na Koritu, in za tozadevno terminologijo, medtem ko je predstavljala izredno priložnost za stik z domačini posvetitev kapelice v Pustem gózdu.

Zanimivost zase je predstavljala sobotni večer z rezijanskimi godci in plesalci, ki so ob razlagi muzikologa Julijana Strajnarja, ponudili udeležencem tabora priložnost, ne samo da so prisluhnili in opazovali, temveč tudi da so se preizkusili v plesu in igranju na citro.

Približno istega užitka kot etnološka je deležna jezikoslovna skupina z mentorico prof. Ireno Zuljan. Sicer se v dveh tednih človek brez predhodnega znanja komaj približa arhaičnemu rezijanskemu narečju, zazna njegove posebnosti, zasluži razlike v govorih Solbice, Osojan, Njive in Bile. Preudarno je zato mentorica zastavila delo

na graditvi odnosa do rezijansčine in na poglobljanju nekaterih problemov, ki se pojavljajo že ob samem prebiranju zapísanih tekstov. Jezikovno področje je eno najbolj občutljivih v Reziji, saj so ljudje na svoj jezik upravičeno navezani, pogoji, v katerih živijo, pa jim niso vedno naklonjeni. Starši se prepogosto bojijo, da bi imel otrok v šoli težave, ko bi ga prej učili rezijansčine, potem pa postane naenkrat prepozno. Sicer posveča raziskovalna skupina svojo pozornost raznim zvrstnim besedilom in se naslaja ob poslušanju očarljivega narečja, ki nam je istočasno tako blizu in tako daleč. Celo znana legenda o speči deklici na Mužcih, ki sem jo uvodoma izkoristila postane ob pripovedovanju domačina neobičajno privlačna, ko navezuje preteklost na sedanost v trenutku odhoda od vsakodnevnih skrbi.

O delu geografske skupine nam je v odsotnosti mentorja Pavla Stranja (Slori) pripovedoval pomočnik Marko Jagodič. Kot že v preteklih letih se mladi raziskovalci ukvarjajo s socialno geografijo in Rezija nudi na tem področju dovolj zanimivosti. Prav gotovo bodo podatki, ki jih bo zbrala ta skupina, zanimivi tudi za širšo javnost in ne samo za udeležence Tabora, kot se je sicer nekajkrat zgodilo tudi v preteklosti. Zastrahuječe je dejstvo, da je bilo Rezijanov leta 1981 le še 1497 in da jih je torej danes še nekaj manj. Poleg tega je lahko še zanimiv podatek, da je v svetu danes 5000 Rezijanov, ki še imajo stike z dolino, približno še enkrat toliko pa jih je, ki nimajo z njo več nikakršnih vezi. Raziskovalci so ugotovili še marsikaj pomembnega: glavna padca prebivalstva sta bila leta 1962 in nato leta 1965; po 60. letu se je izseljevanje v tujino preusmerilo v izseljevanje v Italijo. Čas je zdaj primeren za ocenjevanje premikov, ki sta jih povzročila potres in obnova doline; analize je vredna tudi blagovna oskrba oz. podatek, s katerimi in kakšnimi trgovinami razpolaga dolina. Potres je povzročil med drugim opuščanje kmetijstva in predvsem živinoreje, kar še vedno spreminja sliko te doline. Misli-

mo (ne da bi hoteli biti krivični do drugih skupin), da bodo podatki, ki jih bo zbrala ta skupina, nadvse zanimivi in bodo morda tudi nekoliko presenetili, tako da bo zbornik, ki izhaja ob vsakem taboru in za katerega upamo, da bo na razpolago v čim krajšem času, vreden velike pozornosti.

Z izseljevanjem in profilom rezijanskih emigrantov se bavi tudi zgodovinska skupina, ki jo vodi Aleks Kalc in Majda Kodrič, oba sodelavca Odseka za zgodovino. Ob znanih podatkih, da so bili Rezijani sezonski izseljenci, krošnjari in trgovci, ki so prepotovali dober del Evrope, zna nuditi analiza poklicne strukture izseljencev in sprememb, ki so nastale po prvi vojni, najzanimiveje v 20. in 30. letih, in še po drugi svetovni vojni, zanimivo sliko pojava, ki je od vedno predstavljal rezijansko značilnost.

Precej »običajno« delo opravljata naravoslovna skupina z mentorico Marinko Pertot in njeno pomočnico Katjo Kalc. To je najštevilnejša skupina Tabora in se ukvarja z različnimi področji, kot so geografija, geomorfologija in botanika, s tem da posveča posebno pozornost tako vegetaciji kot zdravilnim rastlinam. Vzdevek »običajno delo« smo uporabili le zato, ker na tem področju potres ali izseljevanje, pojava, ki dajeta Reziji nekakšen poseben pečat, ne pogojujeta raziskav.

Geografska skupina se bavi letos tudi z računalniškim reliefom, sicer se Tabor poslužuje pomoči računalnikov - in Barbare Motnikar z Inštituta Jožef Stefan in Ljubljani - že nekaj let, kar je v resnici dandanes neizogibno, tako kot so nepogrešljivi video posnetki. Tudi na tem področju ima Tabor odličnega sodelavca - Naška Križnarja (SAZU), čeprav tehnična plat včasih rada ponagaja, še posebno če je Tabor oddaljen od večjih centrov. Mladi raziskovalci letos niso naleteli na težave, ki se jih je morda kdo bal, kot je, denimo, vprašanje jezika. Seveda se nihče ne more pogovarjati z domačini v rezijansčini in je zato sporazumevalni jezik italijansčina, a to ne onemogoča pristnega stika z domačini in vzpostavljanja pristranskega odnosa, ki je skoraj vedno posledica radoživosti in zagnanosti mladih raziskovalcev. Tej radoživosti pa se lahko upreta videokamera ali prozaični fotokopirni stroj, ki enostavno nočeta sodelovati. Mimo teh drobnih težav se mladi raziskovalci - vsaj tako so nam povedali - počutijo v Reziji prav imenito. Pred nekaj dnevi so novinci doživeli krst, preteklo nedeljo so se podali tudi na daljši izlet, drugače pa opravljajo z neobičajno resnostjo sicer naporno delo, ki zna nuditi tudi veliko zadovoljenja. Nocoj bodo na Ravanci v hotelu, ki so si ga za dobo seminarja »prilastili«, predstavili rezultate raziskovalnega dela. Prireditve je nekakšen uraden zaključek Tabora, ki ga vedno spremlja kanček grenkobe, saj se nekaj prijetnega konča. Nad tem priokusom prevladujeta seveda zadovoljstvo ob opravljenem delu in toplina novih prijateljstev, novih medčloveških vezi, ki so nastale ob spoznavanju drugačne, včasih tudi krute stvarnosti.

Napisala in uredila:
NADJA KRIŠČAK

Fotoreportaža:
SERGIO FERRARI

Ko potres zrahlja človeške vezi

Naško Križnar pozorno snema pogovor sociologov z domačinko

Raziskovanje je lahko še tako obzirno in vpludno, raziskovalci so lahko še tako prijazni in simpatični, a njihovo delo predstavlja kljub vsemu vdiranje v strogo zasebni prostor, brskanje po spomnih, ki so lahko včasih neprijetni, odžiranje časa, ki ga gospodinja posveča domu ali delavec polju. Kljub temu so Rezijani pokazali dokajšnjo mero potrpežljivosti in razumevanja. Morda jih je očarala mladostna zagnanost, morda včasih nedolžna radovednost ali resnično zanimanje za problem. Ne samo, nekateri domačini so mladim raziskovalcem celo radi priskočili na pomoč in jim priprli vrata k sosedom ali znanecem, da so jim tako olajšali prvi stik.

Ena od skupin, katere delo sloni skoraj izključno na stiku z ljudmi, na anketiranju prebivalcev in na dopolnilnem razgovoru, je prav gotovo sociološka. Mentorja skupine sta Vojko Bratina in Luka Vuga, vsak s svojo pomočnico - Eleno Smotlak in Katjo Volpi. Vsi štirje imajo že nekaj izkušenj s Taborom in zato opravljajo delo dokaj suvereno. Glavna tema, okrog katere se vrtijo skoraj vsa njihova vprašanja, je potres: kako je vplival na življenje prebivalca ali na njegovo službo, kakšnih sprememb bi

si želeli, kako je potekala obnova vasi, je bila zadovoljiva, kakšna bi bila Rezija brez potresa. Odgovori so najrazličnejši, nekateri podatki pa so zelo zgornji: obnova je zadovoljila le manjšino, hkrati je spremenila fiziognomijo hiš in vasi, s tem navade in odnose med ljudmi. Ponekod je obnova celo skrhalo prijateljstva in dobre sosedske odnose, ker je terjala razslativne, kar je seveda upočasnilo samo obnavljanje in gradnjo.

Spremljali smo skupino, ki se je ob prisotnosti snemalca pogovorila s starejšo domačinko iz Osojan. Vas je že na prvi pogled popolnoma drugačna kot v preteklosti, saj je bila do tal porušena. Domačinki je bila seveda bolj všeč vas po starem, ker je bila bolj strnjena in ji je vaški trg dajal drugačen obraz. Posodabljanje je pač terjalo svojo ceno, ki ni majhna.

Potres in ocena njegovih posledic po 13 letih so tudi osrednja ali pravzaprav edina tema vseh razgovor, ki jih z domačini vodi nadskupina »ujmologov«: sestavljajo jo po en član naravoslovne, sociološke in geografske skupine, spremlja in vodi pa jih izvedenec za naravne nesreče Milan Adamič Orožen. Ekipa obiskuje v glavnem prebivalce barak, srečali smo jo na Njivi. V resnici živi v barakah le nekaj priletnih ljudi, ki jim je selitev iz domače hiše v barako predstavljala prvo travmo, zopetna selitev pa se jim zdi odvratna. Nekaj je tudi takih, ki niso imeli sreče s podporami. Skratka, brazgotine potresa so še tu, od časa do časa tudi zelo vidne, čeprav je rezijanska odpornost že zgodovinska in živijo v tej »dolini rož« res hrabri ljudje.

Danes, 1. septembra 1989, ob 20.30
v dvorani na Ravanci

**ZAKLJUČNA PRIREDITEV LETOŠNJEGA
9. MLADINSKEGA RAZISKOVALNEGA
TABORA REZIJA 89**

Program večera bo obsegal predstavitev rezultatov raziskovalnega dela, ki je bilo izvedeno v času tabora.

Medtem ko naravoslovci nabirajo rožice in nadskupina »ujmologov« vneta razpravlja o posledicah potresa, arheologi v kleti beležijo

